Nüüd puhkab ta omast eluwaewast ja wäsimusest. Hinga rahus, armas kallis mees! Sinu ülitähtsat ja ülituluſat tööd ja tegewust tahame meie, sinu ſugurahwas, mälestada ja kalliks pidada ja sinu mälestust auustada põlwest põlweni.

Dr. M. Weske †

Kaasani linnast tuli häkiline ootmata surmasõnum, et Dr. M. Weske ſeal 4. Mail häkitſelt ära surnud. Weske oli alles oma kõige paremas meheias, ta ei olnud wanem kui 47 aastat. Ta oli oma lohke löbuſa olekuga meile kõigile tuttaw. Niisama tuttaw on ka, et ta oma ſugurahwale kõigest hingest head ſoowis. Kui õpetatud mees kirjutas ta Eesti-keele healte-õpetuſe, kui kirjamees ja laulik on ta mitmed raamatud kirjutanud ja oma luuletatud laulusid ja rahwaſuust kogutud laulusid wälja annud. Aleksandri-kooli asjus ja Kirjameeste seltſis oli tema omal ajal üks kõigetegewamatest liikmetest. Rahu tema põrmule ja armastusesse jäägu tema mälestus!

Hirmus öö.

Lookene raudtee-wahtide elust.

Kui sina, armas lugeja, raudtäkuga sõites wagoni aknast wälja waatad ja iga paari wersta taga raudtee-wahti ehk tema naist wahimajakese kohal raudtee ääres oma lipukesega näed seisma, kuni rong mööda wurab, ega sa siis küll ei aima ega mõista arwata, kui raske nende raudtee-wahtide leiwapaluke on, kui suur nende wastutamine, kui hoolsat walwamist ja nõrkumata kohuse-täitmist nende amet ööd kui päewa nõuab, sest et sadade ja tuhandate reisijate õnn ja õnnetus, elu ja surm nende walwamise kaalu peal seisab. Järgmisest lookesest wõiksid sa kahesugust õpetust wõtta: esiteks, et need waesed libtlabased inimesed, kes seal raudtee äärt mööda weikestes wahimajakestes asuwad ja oma ameti kohust truiste täidawad, tõeste suurema lugupidamise ja auu wääriliſed on,

kui mitmed ja mitmed suured ja toredad inimesed maailmas, kellel muud tähtsust ei ole, kui et nad ennast seaduse wastu eksimast hoiawad ja oma raha ja rikkust inimeste sekka laſewad liikuma peaseda; teiseks, et olgu ja mis ametis wõi teenistuses iial tahes, sa ainult siis midagi wäärt oled ja ainult sellest tõsist südamerahu wõid leida, kui sa oma ameti kohust ikka ja alati hoolsaste ja täieste täidad.

1.

Kange tuul ja torm puhkus ja möllas mööda maad, otſekui tahaks ta kõik ära pühkida, mis eest leiab. See oli kewade tulekul, Aprili kuu alguſel, õhtu läks ruttu pimedaks, taewas oli täis pilwi, tormi jõud kaswis kangemaks. Metsa puud murdusiwad kui pilpad ja ka raudtee-rongisid ähwardas torm rööbasteit förwale heita, aga seda ta ei suutnud, ei läinud tal ka mitte korda, punasteſt laternatest, mis raudteewahi maja juures ülewel mastipuu otsas, tuld ära puhkuda. Küll ta raputas ja wapustas mastipuu kallal, aga see jäi püsti seisma ja mõlemad punased laternad jäiwad heledaste paistma, märguandmiseks rongidele, et siin tuleb peatada, ja seda hoiatust oli neil seekord wäga tarwis, sest hädaoht oli ähwardamas.

Tund aega warem oli wahimajas weikeses tuakeses kolm õnneliſt hinge, kes pealt näha marutuuleſt suurt ühtegi ei hoolinud. Lapsuke magas kätkis rahuliſelt, teda ei äratanud maru möllamine mitte, sest ta oli sellega harjunud, et raudtee-rongid mööda sõites mürinad tegiwad ja majakest tüliks ajaks wäriſema paniwad. Ja teewaht Märt Mätas ja tema naene Anna olliwad ka kartuſeta, sest ega see eſimene kord ei olnud, et öösine marutuul nende majakese ümber mühas.

Õnnelikus abielus elaſiwad nad siin juba kaks aastat ja nende weike wahimajake oli nende weike maailm, kus neile rõõmu ja muret osaks jagati, niisamuti kui teistele inimestele suures maailmas.

Raudtee käis siin metsast läbi ja külaſid lähedal ei olnud. Kord nädalas sõitis teemeister oma auruwankriga teed läbiwaatamas. Seal wankri peal oli weel teine tool ja sinna

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1891, lk. 18